Frode Hass Litt. Amagertorv 10.

Emil Kristensen. Nørregade 30.

Sypigens Hemmelighed.

Kinematografisk Skuespil af Hr. Bernh. Holz.

PERSONERNE:

Fritz, Studerende	Hr. Carlo Wieth
Lise, Sypige	Fru Clara Wieth
Fritz' Værtinde	Fru Dagmar Petersen
Tante Malle	Fru Wandahl

Handlingen foregaar i København, dels hos Fritz, dels hos Lise og dels i Central Bar'en.

Lille Lise er flittig som en Bi. Dagen lang hænger hun over Symaskinen, men hun gør det med Liv og Lyst, thi alt det hun tjener, lægger hun hen til sit Udstyr. Hendes Kæreste Fritz har jo lovet, at de skulde giftes, saa snart hans Examen er vel overstaaet, og han har faaet sig et lille Embede. Og der er gode Udsigter til, at det skal lykkes, for Fritz slider fra Morgen til Aften i Bøgerne. Men en skønne Dag faar han en Jobspost. Hans Moder meddeler ham, at hans Fader har faaet Apopleksi, og at han maa opgive sine Studier, da de ikke har Raad til at holde ham til Studeringerne længere. Fortvivlet betror han sig til Lise, og den gode Sjæl tilbyder ham straks sine Spareskillinger, men det Offer vil han absolut ikke modtage. Han haaber paa en gammel velhavende Tante, han har, men den Dag, Svaret fra hende kommer, er han tilfældigvis ikke hjemme. Lise modtager det og finder til sin store Forfærdelse, at det er et afgjort Nej. Hun véd, hvor fortvivlet Fritz vil blive, naar han ikke kan fuldende sine Studier, og da faar hun en Idé, som hun selv finder udmærket. Hun tager Tantens Brev, skynder sig hjem til sig selv og skriver et andet i Tantens Navn, hvori hun tilsiger ham al mulig Støtte. Samtidig sender hun ham pr. Postanvisning en Del af sine Sparepenge, og det siger sig selv, at Fritz er ude af sig selv af Henrykkelse over den rare gamle Tante. Han aner jo ikke Sandheden.

I lange Tider gaar det godt. Lise sender ham hver Maaned Penge til Studeringerne, og Fritz slider med dobbelt Kraft. Men en Dag, da Lise kommer op paa Lageret for at aflevere sit Sytøj, faar hun at vide. at der ikke er mere Arbejde til hende foreløbig. Det er et haardt Slag for den stakkels Lise. Hvad skal hun nu gøre? Hvor skal hun nu skaffe Penge fra til Fritz? Hele hendes lille sammenskrabede Kapital er gaaet med, og nu har hun ikke engang saa meget, at hun kan spise sig mæt. Naa, det kunde endda være det samme, men Fritz! — — Ivrigt gransker hun Avisens Annoncespalter, og pludselig lysner hendes Ansigt op i et Smil. En Plads! Det er ganske vist som Jomfru i en Bar, men hvad saa! Bare hun tjener saa meget, at hun kan hjælpe sin Fritz. Nu gaar alt i den gamle Gænge. Lise tjener gode Penge og kan stadig sende Fritz nogle, men glad ved Tilværelsen er hun ikke. Arbejdet i Bar'en er anstrengende og nedbrydende, og Søvn faar hun kun meget lidt af. Følgen bliver da ogsaa, at hun bliver daarligere Dag for Dag.

Endelig kommer den store Dag, da Fritz skal op til Examen. Hjemme beder Lise til Vorherre, at det maa gaa Fritz godt, og det er som hendes Bønner hjælper. Fritz faar sin Examen med Udmærkelse og bliver hædret saavel af Professoren som Kammeraterne. Om Aftenen er han sammen med dem til et lille Sold, og da de gaar hjem, er der en af dem, der foreslaar, at de skal gaa ind paa en Bar og faa det sidste Glas. Tilfældigt kommer de netop ind paa den Bar, hvor Lise er ansat. Fritz vil ikke tro sine egne Øjne, da han ser hende i disse Omgivelser, og trods hendes Forsikringer og Taarer støder han hende fra sig og styrter hjem. Dette Optrin har gjort det fuldstændig af med Lise. Syg og lidende bliver hun kørt hjem og bragt til Sengs. Dagen efter faar Fritz et Brev fra hende, hvori hun anmoder ham om at komme hen til hende endnu en Gang. Han gaar derhen og finder hende meget, meget syg. Endnu en Gang anraaber hun ham om Tilgivelse, men han er ubønhørlig. Endelig aabenbarer hun Sandheden for ham. Hun viser ham alle Postkvitteringerne og Tantens Brev, og da først forstaar han, hvis Skyld det er, at han overhovedet har faaet sin Examen, og angerfuld kaster han sig ned ved hendes Seng og beder hende tilgive, hvad ondt han har sagt hende.

ET HJERTE AF GULD

Af

Bernh. Holz.

Kinematografisk Skuespil i 2 Akter, 40 Afdelinger.

I Hovedrollerne:

Clara og Carlo Wieth.

Vidunderlig smukke og rørende Scener af Nutidslivet.
En Kunstfilm, som kalder paa det store Publikum, der har Sans for det Gode og Ædle.

Reklametrykkeriet (Busch & Petersen), Aarhus.

PERSONERNE:

Fritz, Studerende	Carlo Wieth
Lise, Syerske for et Magasin .	Clara Wieth
Fru Sten, Fritz' Værtinde . .	Dagmar Petersen
Tante Malle	Fru Wandahl
Aaberg, Ejer af Central-Bar'en	Chr. Schrøder
En Levemand	Torben Meyer

Handlingen foregaar i Hovedstaden, dels hos Fritz, dels hos Lise og dels i Central-Bar'en.

Afdelinger.

1. Den flittige Lise.
2. Et kært Budskab.
3. Paa Længslens Vinger.
4. Unge Hjerter.
5. En Jobspost.
6. Fritz's Sorg.
7. En Trøsterinde.
8. Maa jeg hjælpe dig?
9. Et Afslag.
10. Tante Malle.
11. Tantes Svar.
12. En god Idé.
13. Sig ikke noget!
14. Lises Plan.
15. Brevet fra „Tante".
16. Hurra! Nu er jeg hjulpen!
17. Lyse Udsigter.
18. Atter en Jobspost.
19. Intet Arbejde.
20. Hvad skal jeg dog gøre?

21. Annoncen.
22. Skal — skal ikke?
23. En tung Gang.
24. Mellem Haab og Frygt.
25. Antaget.
26. Post-Anvisningen.
27. En nærgaaende Herre.
28. Svaret.
29. Stille Sorg.
30. Sygdommen begynder.
31. Dagen før det store Slag.
32. En Bøn.
33. Paa Universitetet.
34. Den Lykkelige.
35. Kammeraternes Hæder.
36. Rusgildet.
37. Paa Nattesjov.
38. Et Møde.
39. Kom straks!
40. Den sande Kærlighed.

Lille Lise er flittig som en Bi. Dagen lang hænger hun over Symaskinen, men hun gør det med Liv og Lyst, thi alt det, hun tjener, lægger hun hen til sit Udstyr.

Hendes Kæreste, Fritz, har jo lovet, at de skulde giftes, saa snart hans Examen er vel overstaaet, og han har faaet sig et lille Embede.

Og der er gode Udsigter til, at det skal lykkes, for Fritz slider fra Morgen til Aften i Bøgerne. Men en skønne Dag faar han en Jobspost, der truer med at lægge de to unges Fremtidsplaner øde: Hans Moder meddeler ham, at hans Fader har faaet Apopleksi, og at han maa opgive sine Studier, da de ikke har Raad til at holde ham til Studeringerne længere.

Fortvivlet betror han sig til Lise, og den gode Sjæl tilbyder ham straks sine Spareskillinger, men det Offer vil han absolut ikke modtage.

Han haaber paa en gammel velhavende Tante, han har, men den Dag, Svaret fra hende kommer, er han tilfældigvis ikke hjemme. Lise modtager det og finder til sin store Forfærdelse, at det er et afgjort Nej.

Lille Lise.

Livsglæde.

Fritz og hans Kæreste.

Stakkels lille Lise.

Hun véd, hvor ulykkelig Fritz vil blive, naar han ikke kan fuldende sine Studier, og da faar hun en Idé, som hun selv finder udmærket.

Hun tager Tantens Brev, skynder sig hjem til sig selv og skriver et andet i Tantens Navn, hvori hun tilsiger ham al mulig Støtte. Samtidig sender hun ham pr. Postanvisning en Del af sine Sparepenge, og det siger sig selv, at

Den ny Buffetjomfru.

Fritz er ude af sig selv af Henrykkelse over den rare gamle Tante. Han aner jo ikke Sandheden.

I lange Tider gaar det godt. Lises Symaskine snurrer til Tider baade Dag og Nat, for at hun hver Maaned kan sende sin Kæreste Penge til Studeringerne, og Fritz hænger i med dobbelt Kraft.

Men saa en Dag, da Lise kommer op paa Lageret for at aflevere sit Sytøj, faar hun den Besked, at der ikke er mere Arbejde til hende foreløbig. Det er et tungt Slag for den stakkels Lise.

Hvad skal hun dog gøre?

Hvor skal hun nu skaffe Penge fra til Fritz? Hele hendes lille sammenskrabede Kapital er gaaet med, og nu har hun ikke engang saa meget, at hun kan spise sig mæt. Naa, det kunde endda være det samme, men Fritz! — —

Et uventet Møde.

Ivrigt gransker hun Avisens Annoncespalter, og pludselig lysner hendes Ansigt op i et Smil. En Plads! Det er ganske vist som Jomfru i en Bar, men hvad saa! Bare hun tjener saa meget, at hun kan hjælpe sin Fritz.

— — Nu gaar alt i den gamle Gænge. Lise tjener gode Penge og kan stadig sende Fritz nogle, men glad ved Tilværelsen er hun ikke. Arbejdet i Bar'en er anstrengende og nedbrydende, og Søvn faar hun kun meget

Tunge Tanker.

Lises Hemmelighed.

Paa Sygelejet.

Forsoning.

lidt af. Følgen bliver da ogsaa, at hun bliver daarligere Dag for Dag.

Endelig kommer den store Dag, da Fritz skal op til Eksamen.

Hjemme beder Lise til Vorherre, at det maa gaa Fritz godt, og det er, som hendes Bønner hjælper. Fritz faar sin Eksamen med Udmærkelse og bliver hædret saavel af Professoren som Kammeraterne.

Om Aftenen er han sammen med dem til et lille Sold, og da de gaar hjem, er der en af dem, der foreslaar, at de skal gaa ind paa en Bar og faa det sidste Glas.

Tilfældig kommer de netop ind paa den Bar, hvor Lise er ansat. Fritz vil ikke tro sine egne Øjne, da han ser hende i disse Omgivelser, og trods hendes Forsikringer og Taarer støder han hende fra sig og styrter hjem.

Dette Optrin har gjort det fuldstændig af med Lise. Syg og lidende bliver hun kørt hjem og bragt til Sengs. Dagen efter faar Fritz et Brev fra hende, hvori hun anmoder ham om at komme hen til hende endnu en Gang.

Han gaar derhen og finder hende meget, meget syg. Endnu en Gang anraaber hun ham om Tilgivelse, men han er ubønhørlig.

Endelig aabenbarer hun Sandheden for ham.

Hun viser ham alle Postkvitteringerne og Tantens Brev, og da først forstaar han, hvis Skyld det er, at han overhovedet har faaet sin Eksamen, og angerfuld kaster han sig ned ved hendes Seng og beder hende tilgive, hvad ondt han har sagt hende.

Filmen, saavel som dens Plakat- og Program-Tekst
o. a. lignende Materiale ejes med absolut Eneret af
A/S Fotorama,
Aarhus – København – Kristiania.
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstat-
ningskrav blive gjort gældende mod Vedkommende.

NORDISK

RELEASES FOR

AUGUST 31st, 1912.

Faithful unto Death.

Approx. Length 2,620 feet.

The Angling Widow.

Approx. Length 1,230 feet.

Wales.

Approx. Length 321 feet.

NORDISK FILMS CO.,

25 CECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, W.C.

'Phone: City 172. 'Grams: "Norfilcom, London."

Printed at the offices of the "KINEMATOGRAPH WEEKLY," 9 & 11 Tottenham Street, W.

Faithful unto Death.

This is the story of a woman's love, her self-sacrifice, and the undeserved contempt she suffered at the hands of he to whom she gave so willingly.

Elsie, a young seamstress, is engaged to John, a student, who, although poor, is devoting all his time to his studies in connection with one of the universities. John's landlady, Charlotte, brings in his breakfast, but the student is so absorbed in his books that he leaves the meal untouched. Elsie calls, and creeping in unannounced, she claps her hands over her lover's eyes, bidding him guess who it is. The right answer being forthcoming, the girl bids John eat his meal, and before she leaves again she sees that he does so. Gathering up her parcel containing material she has been sewing, she makes her way to the firm for whom she works, and besides being paid for her labours is given a fresh supply to go on with. Back home she opens her savings box and gleefully counts up the money she has saved towards her wedding with John. Meantime John is at the university, where it is easy to see he is the cleverest of those listening to the lecture. The latter over, he returns to his rooms, where he is handed a letter. It is from his mother, who says that his father is ruined, and unless he can persuade his wealthy Aunt Mary to help him, he must discontinue his studies. Almost crushed under this, he repairs to Elsie's lodgings, where he unburdens himself to his sweetheart. She immediately offers him her savings, but he cannot bring himself to take these, and says he will write to his aunt requesting help. He does so, but the aunt is a crabbed old woman whose harsh character is plainly stamped on her sour visage, and she immediately indites a curt refusal. This is posted and delivered at John's room during the student's absence. Anxious to learn the result, Elsie is continually visiting her lover, and, as it happens, she arrives soon after the letter has been delivered. Waiting for John is a tedious affair, and curiosity getting the better of her scruples, she opens the envelope and reads the contents. Calling in Mrs. Charlotte she explains matters to the good old soul, and making a certain suggestion, is promised all help in its furtherance. Hurrying home, she disguises her handwriting to resemble that of the aunt, and signing the latter's name at the end of the letter, she says she will help John all she can, enclosing her little savings. This missive is sent to John, who is so pleased upon its receipt that he waltzes around the landlady and leaving her breathless, rushes to impart the good news to Elsie. John has thoughts for nothing else than "the good sort, Aunt Mary," and fails to notice the silent tears shed by Elsie.

A month elapses and "Aunt Mary" sends a further supply of money to John. Elsie then takes back the work she has completed, and after being paid, is informed that there is nothing else for her to do. For herself she would not trouble much, but how is she to help John? During a frugal meal of bread and butter, for the strictest economy is practised, Elsie scans the "wanted" pages of a paper, but the only thing which might suit her is an advertisement for a waitress at the Central Bar. She determines to apply, does so and is engaged. She then calls upon John, and while keeping her employment a secret, surprises him by her passionate utterances. The next day she goes to take up her position at the Central Bar, and stifling her repugnance at such employment, she endeavours to perform her duties correctly. One of the *habitues* of the bar becomes attracted by her, and endeavours to force his acquaintance upon her, but his only reward is a blow in the face. The next pay day her wages are sent off to John, who is preparing for the great examination. The fateful day arrives, and the student writes to Elsie begging her to pray for him. She accedes to his wishes and then goes to his lodgings to await the result. John passes successfully, and after receiving the acclamations of his fellow students, with whom he arranges to spend that evening, he hurries home to acquaint his sweetheart with his success.

That evening the party of students celebrate John's passing in the recognised style, and during their wanderings arrive at the Central Bar. Here by an unkind fate, John and Elsie come face to face, and a mutual recognition occurs. A look of disgust spreads itself over John's features and he pushes Elsie away from him when she would attempt to explain. Utterly broken, John dissolves into tears, while Elsie has fainted and has to be carried off to bed. John returns home and sinking into his chair, he takes up the photo of Elsie and after gazing long at it, rips it across. Meanwhile Elsie has fallen dangerously ill and she sends a letter to John to visit her. At first he is undecided, but at length he accedes to her request. The girl, finding her lover believes she has been false to him, asks him to hand her a small box. Wonderingly he does so, and she gives him out of it a bundle of papers, bidding him glance through for a letter addressed to him. Still suspicious, he does so, and finds it is a communication from Aunt Mary. Reading it through, he sees that his relative refuses to help him and in an instant he sees the truth and realises how black are his actions, and how pure and unselfish is the victim of his prejudices. With a sob he drops down beside the bed and buries his face in the clothes. Thus we leave him, having learnt a great lesson of life.

(COPYRIGHT.)

RELEASED AUG. 31st, 1912. Approx. Length 2,620 ft.

The Angling Widow.

This is a true comedy, sparkling with clean, wholesome humour.

Otto, the nephew of Heram, has fallen a victim to the wiles of Belle Fries, a widow, who is engaged in looking for a wealthy husband. Heram learns of this through the medium of a note dropped by Otto, and having made a few enquiries, he comes to the conclusion that he must save his nephew. Accordingly whenever Otto obtains a private audience with Belle Fries, Heram interrupts and bears off the widow. The latter is by no means adverse to this, for after all, the nephew is dependent upon his uncle for supplies. At length Otto says he will go to the seaside, and uncle joyfully sees him off, until he discovers that Belle Fries has also taken up her residence at the resort to which Otto is bound. The motor is hurriedly requisitioned and a repetition of the interruptions occur, but this time by the sea. Ultimately Otto becomes disgusted with Belle Fries, and then uncle explains his ruse. Together the two men return to town, gracefully bidding adieu to the outraged Belle Fries, who in her rage viciously throws a bunch of flowers at them as they drive away.

(COPYRIGHT.)

RELEASED AUG. 31st, 1912. Approx. Length 1,230 ft.

Wales.

An interesting Travel Subject.

The scenery in this film is such as will appeal to English audiences, inasmuch as the subject was filmed around Conway Castle, North Wales. The old pile itself, with the famous suspension bridge, is depicted, and apart from the historical interest attaching to it, the pictures are certain to attract by reason of their beauty. The Swallow Falls are also shown and a particularly interesting picture is one in which the whole screen represents a mass of rushing waters.

COPYRIGHT

RELEASED AUG. 31st, 1912. Approx. Length 321 ft.

Announcement Slides for these films can be obtained from the Tyler Apparatus Co., 11 Charing Cross Road, or direct from us.

ET HJERTE AF GULD
EL. SYPIGENS HEMMELIGHED

HERZENSGOLD

BERLIN SW 48
Tel.: ‚Nordfilm'

NORDISCHE FILMS CO., G. m. b. H.

Friedrichstr. 13
Tel.: Mpl. 10191

1000

Herzensgold

Die kleine Lise ist fleißig wie eine Biene. Den ganzen Tag hindurch sitzt sie bei der Nähmaschine, aber die Arbeit ist ihr eine Freude, denn alles was sie verdient, legt sie für ihre Aussteuer zurück. Sobald ihr Verlobter, Fritz, sein Examen bestanden und ein kleines Amt erhalten hat, wollen sie heiraten. Und es sieht auch aus, als sollte es ihnen bald gelingen, denn Fritz arbeitet früh und spät. Eines Tages erhält er eine traurige Nachricht. Sein Vater hat einen Schlaganfall erlitten und kann nicht länger verdienen; die Eltern haben nun die Mittel nicht mehr, ihn zu erhalten. Er muß seine Studien aufgeben. Verzweifelt vertraut er sich seiner Lise an, und das gute Mädchen bietet ihm sogleich ihr Spargeld an, aber davon will Fritz nichts hören. Er hofft, daß eine alte, wohlhabende Tante, an die er schon geschrieben hat, ihm helfen wird. Am Tage, an dem die Antwort eintrifft, ist Fritz zufällig nicht zu Hause. Lise empfängt den Brief und sieht zu ihrem Schrecken, daß er ein entschiedenes Nein enthält. Da hat sie, wie sie meint, eine glänzende Idee. Sie eilt nach Hause und schreibt im Namen der Tante einen anderen Brief, in welchem sie ihm ihre Hilfe verspricht. Gleichzeitig sendet sie ihm per Post einen Teil ihres Spargeldes, und man kann sich leicht vorstellen, daß Fritz außer sich vor Freude über die hilfsbereite alte Tante ist. Er ahnt ja nichts vom wirklichen Zusammenhang. Lange geht auch alles gut. Jeden Monat sendet ihm Lise Geld für seine Studien und Fritz arbeitet aus allen Kräften. Aber eines Tages, als Lise ihr Nähzeug abliefert, sagt man ihr, daß vorläufig keine Arbeit mehr zu heben ist. Das ist ein harter Schlag für die arme Lise. Was soll sie denn jetzt anfangen? Was soll sie machen, um Geld für ihren lieben Fritz zu verdienen? Ihr kleines Spargeld ist schon lange verbraucht, und sie hat nicht so viel übrig, daß sie sich satt essen kann. Na, darum kümmert sie sich nicht, wenn sie nur Geld für Fritz hätte. Eifrig studiert sie die Annoncenspalten der Zeitungen und plötzlich klärt sich ihr Gesicht auf. Sie kann eine Stellung erhalten! Freilich in einer Bar, aber warum denn nicht? Wenn sie nur genug verdient, um Fritz zu helfen. Sie bewirbt sich sogleich um die Stellung und erhält sie auch, aber natürlich wagt sie es nicht, Fritz davon zu erzählen. Er würde es ihr nie vergeben.

Jetzt geht alles wie früher. Lise verdient viel Geld und kann Fritz immer unterstützen, aber zufrieden ist sie nicht. Die Arbeit in der Bar ist sehr anstrengend und aufreibend und sie findet nur wenig Zeit zum Ausruhen. Deshalb geht es ihr auch jeden Tag schlechter. Endlich kommt der große Tag: Fritzens Examen. Zu Hause betet Lise, daß es ihm gut ergehe, und es sieht aus, als würde sie erhört. Fritz besteht sein Examen glänzend, und wird sowohl vom

Professor als auch von den Kameraden geehrt. Abends wird natürlich zusammen gekneipt; zufällig besuchen sie dieselbe Bar, wo Lise angestellt ist. Fritz will kaum seinen Augen trauen, als er sie erblickt, und trotz ihrer Versicherungen und Tränen stößt er sie von sich. Dieser Vorfall hat Lises letzte Kräfte erschüttert. Krank und leidend wird sie nach Hause gebracht. Am nächsten Tag schreibt sie an Fritz und bittet ihn, sie noch einmal zu besuchen. Er geht und findet sie sehr krank. Noch einmal bittet sie ihn um Verzeihung; er will nichts hören. Da erzählt sie ihm endlich die Wahrheit. Sie zeigt ihm die Postquittungen und den Brief der Tante, und jetzt erst versteht er, was sie für ihn getan hat. Reumütig wirft er sich vor dem Bette nieder, und bittet, daß sie ihm seine harten Worte verzeihe, aber seine Reue kommt zu spät. Ruhig und still ist Lise für ewig eingeschlafen.

31. August M. 1040,—

Auf Freiersfüßen

Direktor Harms hat seit kurzem bemerkt, daß sein Neffe Otto auffällig nervös ist, und er hat eine Ahnung, daß das bevorstehende Examen nicht daran Schuld ist. Aber was wird denn im Wege sein? Endlich geht dem Onkel ein Licht auf: der Junge hat sich in eine Dame, deren Ruf nicht ganz unbescholten ist, verliebt. Er weiß, daß es in solchen Fällen ganz zwecklos ist, an die Vernunft des jungen Menschen zu appellieren, und er beschließt selbst der Dame im „gefährlichen Alter" den Hof zu machen, um vielleicht dadurch den Jungen zu retten. Die erfahrene Dame läßt sich von der Artigkeit des Direktors täuschen und bevorzugt ihn stark, wogegen ihre Liebe für den Neffen scheinbar erkaltet. Zuletzt, als der Onkel der Dame die allergrößten Hoffnungen gemacht hat, läßt er die Maske fallen und zeigt sich so wie er ist. Er reist mit seinem Neffen wieder nach Hause und die Dame ärgert sich entsetzlich, daß sie sich so schändlich hat überlisten lassen.

31. August M. 398,—

Am gleichen Datum:

Fahrt durch Conway

Naturaufnahme M. 125,—

Richard Falk, Berlin W 66

DEN SANDE KÆRLIGHED.

Lille Liseer flittig som en Bi. Dagen lang hænger hun over Symaskinen, men hun gør det med Liv og Lyst, thi alt det, hun tjener, lægger hun hen til sit Udstyr. Hendes Kæreste, Fritz, har jo lovet, at de skulde giftes, saa snart hans Examen er vel overstaaet, og han har faaet sig et lille Embede. Og der er gode Udsigter til, at det skal lykkes, for Fritz slider fra Morgen til Aften i Bøgerne. Men en skønne Dag faar han en Jobspost. Hans Moder meddeler ham, at hans Far har faaet Apopleksi, og at han maa opgive sine Studier, da de ikke har Raad til at holde ham til Studeringerne længer. Fortvivlet betror han sig til Lise, og den gode Sjæl tilbyder ham straks sine Spareskillinger, men det Offer vil han absolut ikke modtage. Han haaber paa en gammel, velhavende Tante, han har, men den Dag, Svaret fra hende kommer, er han tilfældigvis ikke hjemme. Lise modtager det, og finder til sin store Forfærdelse, at det er et afgjort Nej. Hun ved, hvor fortvivlet Fritz vil blive, naar han ikke kan fuldende sine Studier, og da faar hun en Idé, som hun selv finder udmærket. Hun tager Tantens Brev, skynder sig hjem til sig selv og skriver et andet i Tantens Navn, hvori hun tilsiger ham al mulig Støtte. Samtidig sender hun ham per Postanvisning en Del af sine Sparepenge, og det siger sig selv, at Fritz er ude af sig selv af Henrykkelse over den rare gamle Tante. Han aner jo ikke Sandheden.

I lange Tider gaar det godt. Lise sender ham hver Maaned Penge til Studeringerne, og Fritz slider med dobbelt Kraft. Men en Dag, da Lise kommer op paa Lageret for at aflevere sit Sytøj, faar hun at vide, at der ikke er mere Arbejde til hende foreløbig. Det er et haardt Slag for den stakkels Lise. Hvad skal hun nu gøre? Hvor skal hun nu skaffe Penge fra til Fritz? Hele hendes lille sammenskrabede Kapital er gaaet med, og nu har hun ikke engang saa meget, at hun kan spise sig mæt. Naa, det kunde endda være det samme, men Fritz! - - Ivrigt gransker hun Avisens Annoncespalter, og pludselig

lysner hendes Ansigt op i et Smil. En Plads! Det er ganske vist som Jomfru i en Bar, men hvad saa! Bare hun tjener saa meget, at hun kan hjælpe sin Fritz. Han vilde aldrig i Livet tilgive hende. Nu gaar alt i den gamle Gange. Lise tjener gode Penge og kan stadig sende Fritz Penge, men glad ved Tilværelsen er hun ikke. Arbejdet i Bar'en er anstrængende og nedbrydende, og Søvn faar hun kun meget lidt af. Følgen bliver da ogsaa, at hun bliver daarligere Dag for Dag. Endelig kommer den store Dag, da Fritz skal op til Examen. Hjemme beder Lise til Vorherre, at det maa gaa Fritz godt, og det er, som hendes Bønner hjælper. Fritz faar sin Examen med Udmærkelse , og bliver hædret saavel af Professoren som Kammeraterne. Om Aftenen er han sammen med dem til et lille Sold, og da de gaar hjem, er der en af dem, der foreslaar, at de skal gaa ind paa en Bar og faa det sidste Glas. Tilfældigt kommer de netop ind paa den Bar, hvor Lise er ansat. Fritz vil ikke tro sine egne Øjne, da han ser hende i disse Omgivelser, og trods hendes Forsikringer og Taarer støder han hende fra sig og styrter hjem. Dette Optrin har gjort det fuldstændig af med Lise. Syg og lidende bliver hun kørt hjem og bragt til Sengs. Dagen efter faar Fritz eet Brev fra hende, hvori hun anmoder ham om at komme hen til hende endnu en Gang. Han gaar der hen, og finder hende meget, meget syg. Endnu en Gang anraaber hun ham om Tilgivelse, men han er ubønhørlig. Endelig aabenbarer hun Sandheden for ham. Hun viser ham alle Postkvitteringerne, og Tantens Brev, og da først forstaar han, hvis Skyld det er, at han overhovedet har faaet sin Examen, og angerfuld kaster han sig ned ved hendes Seng og beder hende tilgive, hvad ondt han har sagt hende.

- - - - o o 0 0 o o - - - -

A/S NORDISK FILMS-KOMPAGNI

KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm". Telephon Amt IV 10191.

HERZENSGOLD.

Die kleine Lise ist fleissig wie eine Biene. Den ganzen Tag hindurch sitzt sie bei der Nähmaschine, aber die Arbeit ist ihr eine Freude, denn alles was sie verdient, legt sie für ihr Aussteuer zurück. Sobald ihr Verlobter, Fritz, sein Examen bestanden und ein kleines Amt erhalten hat, wollen sie sich heiraten. Und es sieht aus, als sollte es ihnen bald gelingen, denn Fritz arbeitet früh und spät. Eines schönen Tages erhält er eine traurige Nachricht. Sein Vater hat einen Schlaganfall erlitten, und kann nicht länger verdienen; die Eltern haben nun die Mittel nicht mehr ihn zu unterhalten. Er muss seine Studien aufgeben. Verzweifelt vertraut er sich seiner Lise an, und das gute Mädchen bietet ihm sogleich ihr Spargeld an, aber davon will Fritz nichts hören. Er hofft, dass eine alte, wohlhabende Tante, an die er schon geschrieben hat, ihm helfen wird. Am Tage, an dem die Antwort eintrifft, ist Fritz zufällig nicht zu Hause. Lise empfängt den Brief und sieht zu ihrem Schrecken, dass er ein entschiedenes Nein enthält. Da hat sie, wie sie meint, eine glänzende Idee. Sie eilt nach Hause und schreibt einen anderen Brief im Namen der Tante, in welchem sie ihm ihre Hilfe verspricht. Gleichzeitig sendet sie ihm per Post ein Teil ihres Spargeldes, und es lässt sich lebhaft denken, dass Fritz ausser sich vor Freude über die liebenswürdige alte Tante ist. Er ahnt ja nichts vom wirklichen Zusammenhang. Lange geht auch alles gut. Jeden Monat sendet ihm Lise Geld für seine Studien, und Fritz arbeitet aus allen Kräften. Aber eines Tages, als Lise ihr Nähzeug abliefert, sagt man ihr, dass vorläufig keine Arbeit mehr zu haben ist. Das ist ein harter Schlag für die arme Lise. Was soll sie denn jetzt anfangen? Was soll sie machen um Geld für ihren lieben Fritz zu verdienen? Ihr kleines Spargeld ist schon lange fort, und sie hat nicht so viel übrig, dass sie sich satt essen kann. Na, darüber kümmert sie sich nicht, wenn sie nur Gels für Fritz hätt

Eifrig studiert sie die Annoncenspalten der Zeitungen, und plötzlich klärt sich ihr Gesicht auf. Eine Stellung zu erhalten! Freilich in einer Bar, aber was denn! Wenn sie nur genügend verdient um Fritz zu helfen. Sie bewirbt sich sogleich um die Stellung und erhält sie auch, aber natürlich wagt sie es nicht Fritz davon zu erzählen. Er würde ihr es nie vergeben.

Jetzt geht alles wie zuvor. Lise verdient viel Geld, und kann immer Fritz unterstützen, aber zufrieden ist sie nicht. Die Arbeit in der Bar ist sehr anstrengend und aufreibend, und sie findet nur wenig Zeit zum Ruhen. Deshalb geht es ihr auch mit jedem Tag schlechter. Endlich kommt der grosse Tag: Fritzens Examen. Zu Hause betet Lise, dass es ihm gut ergehe, und es sieht aus, als würde sie erhört. Fritz besteht sein Examen glänzend, und wird sowohl vom Professor als von den Kameraden geehrt. Abends wird natürlich zusammen gekneipt; zufällig besuchen sie denselben Bar, wo Lise angestellt ist. Fritz will kaum seinen Augen trauen, als er sie erblickt, und trotz ihrer Versicherungen und Tränen stösst er sie von sich. Dieser Vorfall hat Lises letzten Kräften ein Ende gemacht. Krank und leidend wird sie nach Hause gebracht. Am nächsten Tag schreibt sie an Fritz und bittet ihn sie noch einmal zu besuchen. Er geht und findet sie sehr krank. Noch einmal bittet sie ihn um Verzeihung; er will nichts hören. Dann endlich erzählt sie ihm die Wahrheit. Sie zeigt ihm die Postquittungen und den Brief der Tante, und jetzt erst versteht er, was sie für ihn getan hat. Reumütig wirft er sich vor dem Bette nieder, und bittet dass sie ihm seine harten Worte verzeihe, aber seine Reue kommt zu spät. Ruhig und still ist Lise für ewig eingeschlafen.

----oo0 0oo----

A/S NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.
FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm". Teleph.: Amt Mpl. 10191.

L'AMOUR VRAI.

La petite Louisette est appliquée comme une abeille. Du soir au matin elle travaille à sa machine à coudre, et elle le fait avec plaisir, car tout ce qu'elle gagne elle le met de côté pour son trousseau. C'est que son fiancé Frédéric a promis qu'ils se marieront aussi-tôt qu'il aura passé son examen et obtenu un petit emploi, et il a bon espoir d'y réussir, car lui aussi travaille avec assiduité. Cependant un beau jour il reçoit une nouvelle fatale. Sa mère lui fait part que son père vient d'être atteint d'une attaque d'apoplexie qui le rend incapable de travailler, de sorte qu'ils n'auront plus les moyens de payer ses études. Désespéré il se confie à Luoisette qui lui offre immédiatement tout l'argent qu'elle a mis de côté. Mais Frédéric ne veut pas accepter cette offre généreuse. Il espère qu'une vieille tante, à qui il a écrit, l'aidera. Quand la réponse arrive, Frédéric n'est pas à la aison, et c'est Louisette qui la reçoit, et qui voit avec chagrin, que 'est un refus catégorique. Elle se figure le désespoir de Frédéric quand il apprendra qu'il ne pourra pas continuer ses études, et elle conçoit alors une idée qu'elle juge bonne. Elle prend la lettre de la tante, court chez elle, et en écrit une autre au nom de la tante, et dans laquelle elle promet de lui fournir les moyens nécessaires. En même temps elle lui envoie une partie de ses économies. Il va sans dire que Frédéric est hors de lui dèenthousiasme pour la charmante vieille tante. Il ne se doute pas un instant de la vérité. Pendant longtemps tout va bien. Louisette lui envoie chaque mois l'argent nécessaire pour ses études, et Frédéric travaille de toutes ses forces. Mais un jour en rendant son ouvrage au magasin pour lequel elle travaille, Louisette apprend qu'il n'y aura plus rien à faire pendant quelque temps. C'est une nouvelle très dure pour la pauvre Louisette. Que faire maintenant? D'où prendre l'argent pour son Frédéric? Toutes ses économies sont épuisées, il y a longtemps déjà, et maintenant elle n'a pas même

suffisamment pour aider son Frédéric% Elle se met alors à parcourir les annonces des journaux, et subitement un rayon de joie éclaircit son visage. Elle a son affaire! Il faudra servir dans un bar, il est vrai, mais quoi! son seul but est de gagner suffisamment pour aider son Frédéric. Naturellement elle ne lui en dit rien, car il ne lui pardonnerait jamais d'accepter une pareille place. Maintenant tout marche comme auparavant. Louisette gagne beaucoup d'argent, mais elle n'est pas contente. Le travail dans le bar est très dur et fatigant, et elle n'y trouve pas son compte de sommeil. La conséquence en est qu'elle s'énerve sérieusement, et qu'elle devient de plus en plus souffrante. Enfin le jour arrive où Frédéric doit se présenter à son examen. Chez elle Louisette prie Dieu de faire réussir son cher ami, et on dirait que ses prières sont exausées. Frédéric est reçu avec la mention "très bien", et il reçoit des compliments et du professeur et de ses camarades. Le soir il s'en va s'amuser avec eux, et sur le retour, ils entrent par hasard dans le bar où travaille Louisette. Frédéric ne peut pas en croire ses propres yeux en voyant Louisette dans ce milieu, et malgré ses assurances et ses larmes il la repousse et rentre précipitamment chez lui. Cet événement porte le dernier coup à Louisette. Très souffrante elle est conduite chez elle et couchée.

Le lendemain Frédéric reçoit une lettre d'elle dans laquelle elle le prie de venir la voir encore une fois. Il y va, et la trouve très malade. De nouveau elle implore son pardon, mais il est inexorable. A la fin elle lui révèle toute la vérité. Elle lui montre tous les reçus de la poste et la lettre de la tante, alors il comprend que c'est à elle qu'il doit d'avoir pu achever son examen, et plein de repentir il se jette à genoux devant son lit et la supplie de lui pardonner à son tour tout le mal qu'il lui a fait.

- - - - o o O O o o - - - -

A/S NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN
BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.
A/S NORDISK FILMS COMPAGNI
COPENHAGEN